

[Vestergaard Poulsen.]

fører den åbne dørs politik i præstehjemmene ud over landet, og det er ikke noget, som præsterne på nogen måde får betalt under anden form end med tak.

I øvrigt synes jeg, at tjenestemændene og herunder selvfølgelig også præsterne burde have en noget større aflønning i de første år, da de for manges vedkommende har læsegæld og normalt har relativt store etableringsudgifter såvel til embede som til hjem og familie, mens ældre tjenestemænd ikke har disse udgifter i samme omfang. Vi må også indrømme, at når først en tjenestemand kommer op i årene ind imod pensionsalderen, er arbejdsindsatsen normalt heller ikke af så stort et omfang som i de yngre år. Jeg vil gerne, at man overvejer disse tanker.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (*Hastrup*): Jeg vil gerne begynde med at sige ordførerne tak for en, skal vi sige betinget velvillig modtagelse af lovforslaget og dertil føje, at jeg naturligvis er fuldt ud klar over, at det er en krævende opgave, folketinget hermed stilles over for. Vi har bestræbt os på at tilrettelægge det så godt som muligt ved at fremsætte de to første lovforslag, ansættelsesloven og pensionsloven, så snart de forelå fra tjenestemandskommissionen, men jeg er selvfølgelig godt klar over, at dette er en krævende opgave.

Siden tjenestemandskommissionens nedsettelse i 1965 og vel frem til det tidspunkt, hvor der findes en afslutning på det, har der jo kontinuerligt været arbejdet med denne store opgave, og min forgænger som minister vil også vide, hvor mange hensyn der skal tages, hvor mange grupper der skal forhandles med, førend man når så langt som til fremsættelsen af et forslag af denne art. Det er i øvrigt min erindring, at stort meget mere tid var der ikke for folketinget til behandling af den sidste tjenestemandreform, der blev gennemført her i tinget. Jeg trøster mig med, at politi-

kerne har været repræsenteret i kommissionen. Det har dog givet nogen mulighed for at følge arbejdets gang.

Hr. Ivar Nørgaard udtrykte først tilfredshed med en række nydannelser i det. Jeg skulle måske føje dertil, at dette er jo et værk, som han begyndte, og hvor det ikke har været hverken muligt eller tilsigtet fra min side at foretage afgørende principielle ændringer i forhold til de intentioner, som han har haft ved udarbejdelsen af kommissionerne.

Han spurgte, hvor stærkt regeringen havde bundet sig til tjenestemandsorganisationerne, med andre ord hvilke muligheder der var for at ændre navnlig vedrørende indplaceringerne under lovforslagets behandling her i tinget. Det er jo almindelig kendt, at regeringen den 11. marts indgik en aftale med tjenestemandsorganisationerne om, hvad vi ville søge at fremme; og det, vi deri sagde, var, at vi ville søge at fremme denne lov om klassificering og indplacering på grundlag af tjenestemandskommissionens betænkning. Men deri ligger ikke, at vi har forpligtet os til ikke at fravige eller medvirke til at fravige på punkter i det; og på spørgsmålet om, hvorvidt der kan blive tale om realitetsforhandlinger, vil jeg svare, at det er da klart, at dér, hvor der kan påvises urimeligheder, uretfærdigheder eller fejl, kan folketinget foretage sine rettelser. Folketinget er jo i det hele taget suverænt, men jeg er da helt overbevist om, at folketinget også vil tilgodese hensynet til organisationerne og de synspunkter, der er kommet til udtryk fra organisationernes side under det forberedende arbejde med denne lovgivning.

Bortset fra indplaceringerne beskæftigede hr. Ivar Nørgaard sig især med spørgsmålet om honorarordningerne, og dér må jeg, ligesom hr. Langkilde gjorde det, henvise til, at kommissionen i 3. del af betænkningen forudsætter, at der inden 1. april under medvirken af lønningrådet foretages denne gennemgang af honorarer og sportler. Må jeg tilføje, at kommissionen er også op-